

[Hagen Hagensen]

det gør den. Det er korrekt, at man kan købe obligationer op, og det er korrekt, at man muligvis har en adgang til at få sin ret til at indfri sin gæld, men kendsgerningen er dog den, at den, der skylder, ikke har evnen til at gå ud og indløse sin gæld netop på det tidspunkt, hvor den gøres op. Dér skylder han faktisk de kroner og øre, der står, og overensstemmende med det må man også give ret til fortsat at kunne fradrage gælden med det, den lyder på.

Jeg vil godt spørge om, hvad meningen egentlig er med disse ting, men det kommer jeg ikke til at klare så meget af lige nu, kan jeg se. Jeg vil dog godt minde skatte- og afgiftsministeren om, at vi, da vi for nylig i et samråd i skatte- og afgiftsudvalget talte om samtidighed i lovgivningen, fandt den ønskværdig. Det har man ikke levet op til her ved at forlange, at vi på meget kort tid skal gennemføre et ret omfattende lovkompleks, uden at vi ved, hvilke følger virkninger det har på andre områder.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Skatteministerens forslag indeholder 3 elementer: der skal ske en omregning til kontantværdi af fast ejendom, en omregning af gælden til en kontantværdi og endelig imellem de almindelige vurderinger en regulering i overensstemmelse med den udvikling, der har været i prisniveauet på fast ejendom; det vil sige, at der kan blive tale om fald og der kan blive tale om stigning. Jeg mener, at det er realistisk i 1981 at påpege, at der også kan blive tale om fald i prisniveauet ved salg af fast ejendom; det har vi jo oplevet fra 1980 til 1981.

Jeg vil gerne føje til, at den radikale gruppe er rede til at gennemføre forslaget om overgang til kontantvurdering foretaget ved omregning fra 17. alm. vurdering nu. Men jeg ville nok ønske, at vi ikke først skulle vurdere efter ét sæt regler og derefter, når resultatet af vurderingen foreligger, foretage en omregning til kontantvurdering. Det gør det jo ikke nemmere for folk at forstå, hvad det egentlig er, der sker, når man vurderer deres ejendomme. Dette er ganske vist den eneste måde, vi kan komme igennem med dette forslag på, og det har jo visse fordele. Jeg vil gerne fremhæve, at det for virksomheder med en stor rentetung gæld vil være

en fordel at foretage denne omlægning, og sådanne virksomheder er jo meget ofte virksomheder, der er nyetablerede eller overtaget af nye ejere. De trænger til at blive lettet, medens virksomheder, der har en relativt ældre gæld med forholdsvis overkommelige renter, ikke bliver lettet så meget, og det tror jeg er noget rigtigt.

Måtte jeg med hensyn til, hvilken virkning dette forslag om overgang til kontantvurdering i al almindelighed har, sige, at der er vist grund til at påpege, at medens landbruget ved 16. alm. vurdering udgjorde ca. 1/5 af de samlede vurderinger og derfor betalte 1/5 af samtlige grundskatter, ville landbruget, så vidt man kan skønne efter de indberetninger, der er kommet indtil nu, hvis vi fastholder de almindelige vurderinger, udgøre ca. 1/5 af de samlede grundværdier og derfor komme til at betale 1/5 af de samlede grundskatter. Ved omregningen til kontantvurdering sker der det, at landbrugets andel bliver ca. 1/6, fordi – som det er kendt af enhver – man køber et parcelhus med en meget lille udbetaling og resten er rentetung gæld. Derfor får de en særlig lettelse.

Sådan ligger det. Jeg syntes, at den bemærkning skulle med. Det ville måske være godt i de fortsatte forhandlinger, når vi skal til at bruge denne omvurdering til kontantværdi til at beregne skatter, at mindes dette, at dette ingen lettelse er for landbruget som sådant. De kommer til at bære en større del af skatterne, ikke så stor en del som efter 16. vurdering, men større, end hvis vi havde beholdt 17., sådan som den ville blive foretaget efter de sædvanlige regler.

Wilhelm (VS):

Jeg vil gerne først takke SFs og fremskridtspartiets ordførere for deres velvilje med hensyn til af praktiske grunde at bytte lidt om i ordførerrækken.

Kontantvurderingen har vi altid betragtet som et spørgsmål om teknik, og det er vi parat til, men det, der interesserer os, og det, der bliver afgørende for os, er de fordelingspolitiske virkninger. De to andre elementer, at man også kursansætter gæld, og at man laver årlig regulering, finder vi er logiske konsekvenser.

Med hensyn til den fordelingspolitiske virkning synes vi nok, at det, ministeren